

Halachot for Kriat Megillah	קיצור הלכות קריאת המגילה
General	כללי
Every man and woman is obligated to hear the Megillah	כל איש ואישה חייבים בקריאת המגילה.
Even children starting from age 6-7, since they are taught about the reading of the Megillah, should be encouraged by their parents to hear the reading.	אף קטנים שהגיעו לחינוך מגיל 6-7 מחנכים אותם לקריאת המגילה, ולכן על ההורים לעודד את ילדיהם לשמוע את קריאת המגילה.
Small children that are not able to sit quietly should not be brought to Megillah reading.	ילדים קטנים שלא יוכלו להיות לשמור על השקט בקריאת המגילה, אין להביאם לקריאת המגילה.
One is obligated to read the Megillah at night and to hear it again during the day as a reminder of the miracle “ שהיו צועקים בימי צרתם יום ולילה.”	חייב אדם לקרוא את המגילה בלילה ולחזור ולשנותה ביום, זכר לנס שהיו צועקים בימי צרתם יום ולילה.
Whoever cannot read the Megillah at night cannot compensate by hearing it twice during the day of Purim.	מי שלא קרא את המגילה בלילה אינו יכול להשלים ולקרוא פעמיים ביום.
The one who reads the Megillah by himself fulfills the mitzvah, but it is a mitzvah to read it in a minyan with many people	הקורא את המגילה ביחידות יצא ידי חובה, אך מצווה מן המובחר לקרוא במניין וברוב עם.
One who hears a Ba'al Koreh read the Megillah and who listens with intent, and the Ba'al Koreh who reads it with intent, fulfill the mitzvah	השומע מגילה מבעל הקורא, והשומע מתכוון לצאת בשמיעה, ובעל הקורא מתכוון להוציא, יצא ידי חובה.
The time for reading the Megillah at night is from tzayt hakochovim until alot hashachar. In an emergency situation it is permitted to read the Megillah from plag HaMincha	זמן קריאת המגילה בלילה הוא מצאת הכוכבים עד עלות השחר. בשעת הדחק מותר לקרוא את המגילה מפלג המנחה.
The time for reading the Megillah during the day is from netz hachama until shkiya. In an emergency situation it is permitted to read the Megillah from Alot HaScachar.	זמן קריאת המגילה ביום הוא מהנץ החמה ועד השקיעה. בשעת הדחק מותר לקרוא את המגילה מעלות השחר.
One is not to eat or drink until after reading of the Megillah.	אין לאכול ולשתות עד אחר קריאת המגילה.
Those who daven on Purim night in late minyanim and for whom it is hard to fast until after the reading of the Megillah, can eat fruit and vegetables, etc., as needed, after tzayt hakochovim. One can also eat bread and mezonot but only a שיעור כביצה – e.g., a slice of bread.	אלו שמתפללים בליל פורים במניינים מאוחרים, וקשה להם לצום עד אחרי קריאת המגילה, יכולים לאכול אחר צאת הכוכבים פירות וירקות וכדומה לפי הצורך, ולחם ומזונות יכולים לאכול עד שיעור כביצה (כפרוסת לחם).

The Brachot	הברכות
<p>Before reading the Megillah at night and in the day we say three brachot: על קריאת מגילה, "שעשה ניסים", "שהחיינו" Sefardim do not say "שהחיינו" in the daytime</p>	<p>לפני קריאת המגילה ביום ובלילה מברכים שלוש ברכות: "על קריאת מגילה", "שעשה ניסים", "שהחיינו" ספרדים לא מברכים ביום "שהחיינו"</p>
<p>After reading the Megillah, we say the bracha "הרב את ריבנו". If we are alone, we do not say the brachot</p>	<p>לאחר קריאת המגילה מברכים את ברכת "הרב את ריבנו". ביחידות לא מברכים ברכה זו.</p>
<p>The Baal Koreh stands when saying the brachot There is a difference of opinion if the congregation also stands during the brachot, and the minhag is that one who is able to stand should do so.</p>	<p>בעל הקורא עומד בשעת הברכות. יש מחלוקת האם גם הציבור צריכים לעמוד בברכות. המנהג הוא שמי שיכול עומד.</p>
<p>The Ba'al Koreh should have the congregation in mind when he says the brachot and the congregation should have in mind that the Ba'al Koreh is saying the brachot for them. It is appropriate to remind both the Ba'al Koreh and the congregation to concentrate on the brachot.</p>	<p>בעל הקורא מכונן להוציא את הציבור בברכות, והציבור מתכוונים לצאת על ידי בעל הקורא. ראוי להזכיר לבעל הקורא ולציבור לכונן לצאת ידי חובה בברכות.</p>
<p>One must say אמן after every bracha that the Ba'al Koreh says, but do not say "ברוך הוא וברוך שמו".</p>	<p>יש לענות אמן לאחר כל ברכה של בעל הקורא, אך אין לומר "ברוך הוא וברוך שמו".</p>
<p>There should be no interruptions between the brachot and the reading of the Megillah</p>	<p>אין להפסיק בין הברכות לקריאת המגילה.</p>
<p>For the bracha "שהחיינו" during the day one must also have in mind the mitzvot of Mishloach Manot, Matanot L'evyonim, and Seudat Purim. It is appropriate to remind the Ba'al Koreh and the congregation of the above.</p>	<p>בברכת "שהחיינו" ביום יש לכונן גם על מצוות משלוח מנות, מתנות לאביונים, וסעודת פורים. ראוי להזכיר לבעל הקורא ולציבור לכונן על כך.</p>
<p>After the bracha "הרב את ריבנו" it is a custom to say the piyyut "אשר הניא", and שושנת יעקב at night, and to say "שושנת יעקב" During the day</p>	<p>לאחר ברכת "הרב את ריבנו" נהגו לומר בלילה את הפיוט "אשר הניא" ו"שושנת יעקב", ובבוקר "שושנת יעקב".</p>
<p>Although the brachot are important, whoever does not hear the brachot but does hear the Megillah has still fulfilled the mitzvah.</p>	<p>הברכות לא מעכבות, ומי ששמע את קריאת המגילה ולא שמע את הברכות יצא ידי חובה.</p>
<p>If one has already fulfilled one's own mitzvah of reading the Megillah and then goes on to read for others, it is preferable that one of the people listening say the brachot. If the listener is a male, he should say the first bracha. "על מקרא מגילה". If the listener is a female, she should say the first bracha as "לשמוע מגילה" Sefardi women say "על מקרא מגילה".</p>	<p>מי שכבר יצא ידי חובת קריאת המגילה וקורא את המגילה עבור אחרים, עדיף שאחד מהשומעים יברך את הברכות. אם השומע הוא איש, יברך השומע בברכה הראשונה "על מקרא מגילה". אם השומעת היא אישה תברך השומעת בברכה הראשונה "לשמוע מגילה" אישה ספרדית מברכת "על מקרא מגילה".</p>

The Reading	הקריאה
It is permitted to read the megillah standing or sitting	מותר לקרוא את המגילה בעמידה או בישיבה.
The Ba'al Koreh who represents the congregation should stand out of respect for the congregation	בעל הקורא שמוציא את הציבור עומד מפני כבוד הציבור.
The minhag is that two individuals stand near the Ba'al Koreh, one on the left and one on the right	המנהג הוא שעומדים שני אנשים ליד בעל הקורא, אחד מימינו ואחד משמאלו.
The minhag is that before the reading of the Megillah in a congregation, the Megillah is folded like a letter	המנהג הוא שלפני קריאת המגילה בציבור פושטים את המגילה של בעל הקורא כאיגרת.
One must read the Megillah from a kosher Megillah that was written in אשורי and on parchment.	יש לקרוא את המגילה מתוך מגילה כשרה הכתובה בכתב אשורי בדיו ועל קלף.
A priori one must be careful that every letter in the Megillah is complete, but בדיעבד a scroll is kosher if most of the letters are in it and it does not have missing letters at the beginning or the end, and it is not missing a complete section.	לכתחילה יש להקפיד שכל אותיות המגילה יהיו שלמות, אך בדיעבד מגילה כשרה אם רוב האותיות כתובות בה, ולא חסרות בה אותיות בהתחלה או בסוף, וגם לא חסר בה ענין שלם.
The Megillah must be read from the scroll. בדיעבד if one read most of the Megillah from the scroll and the rest by heart, it fulfills the mitzvah.	יש לקרוא את המגילה מתוך הכתב. בדיעבד אם קרא את רוב המגילה מתוך הכתב, ואת השאר קרא בעל פה, יצא ידי חובה.
One who reads the Megillah and skips a word or sentence must go back to where he skipped and continue reading from there in the correct order.	הקורא את המגילה למפרע לא יצא, ולכן מי שדילג פסוק במגילה, צריך לחזור לאותו פסוק שדילג ומשם להמשיך כסדר.
One must read the Megillah with the exact pronunciation and vocalization. However if one made a mistake in pronunciation but did not change the meaning of the word, he has fulfilled his obligation.	יש לקרוא את המגילה בניקוד ובהטעמה מדויקים. בדיעבד, אם טעה בהגיית המילה, אך לא השתנתה במשמעות של המילה, יצא ידי חובה.
One must hear every word of the Megillah, and therefore if one misses a word or even half a word, he has not fulfilled the mitzvah. Therefore if one did not hear a word, he must complete the word from his own Megillah, even if it is a printed one.	יש לשמוע כל מילה במגילה, ולכן מי שלא שמע מילה או אפילו חצי מילה, לא יצא ידי חובה. ולכן מי שלא שמע מילה, צריך להשלים את המילה ממגילה שלפניו, אפילו ממגילה מודפסת.
If one has a kosher Megillah, he can read along with the Ba'al Koreh quietly. But if one has a printed Megillah, he cannot read along by himself, but he should listen carefully to the Ba'al Koreh and only if he does not hear a word, he should complete the word from his own Megillah.	מי שיש לו מגילה כשרה יכול לקרוא עם בעל הקורא בשקט. אך מי שיש לו מגילה מודפסת, לא יקרא בעצמו אלא יקשיב לבעל הקורא, ורק אם לא שמע מילה, ישלים זאת מהמגילה שלפניו.
If the Ba'al Koreh suspects that the congregation did not hear a word, such as when there is noise when reading Haman, he should repeat the word.	אם בעל הקורא חושש שהציבור לא שמע מילה, כמו שמצוי כאשר מכים את המן, עליו לחזור על המילה.

<p>There are four pesukim of Geulah that it is a custom for the congregation to read out loud, after which the Ba'al Koreh repeats: "איש יהודי" (ב,ב), ומרדכי יצא" (ח,ט), "ליהודים היתה", "כי מרדכי" (י,ג).</p>	<p>יש ארבעה פסוקי גאולה שנהגו הציבור לקרוא בקול רם, ולאחר מכן בעל הקורא חוזר עליהם: "איש יהודי" (ב,ב), ומרדכי יצא" (ח,ט), "ליהודים היתה", "כי מרדכי" (י,ג).</p>
<p>In פסוק א בפרק, we raise the voice a bit when we read the words "בלילה ההוא נדה שנת המלך".</p>	<p>בפרק ו פסוק א נהגו להגביה מעט את הקול כאשר קוראים את המילים "בלילה ההוא נדה שנת המלך".</p>
<p>In פרק ח פסוקים ו – י we read the text in one breath from the words "חמש מאות איש" until the word "עשרת". If it is hard for someone to do this in one breath, he should do it only for the names of the sons of Haman. It is customary that the congregation reads this and afterwards the Ba'al Koreh repeats it.</p>	<p>בפרק ח פסוקים ו – י נהגו לקרוא בנשימה אחת מהמילים "חמש מאות איש" ועד המילה "עשרת". מי שקשה לו יקרא בנשימה אחת רק את עשרת בני המן. נהגו שהציבור קורא כן, ולאחר מכן בעל הקורא חוזר על זה.</p>
<p>In פרק ח פסוק יא it is customary to read the pasuk twice, once "להרוג", and the second time "להרוג".</p>	<p>בפרק ח פסוק יא נהגו לקרוא את הפסוק פעמים, פעם ראשונה "להרוג", ופעם שנייה "ולהרוג".</p>
<p>Likewise in פרק ט פסוק ב it is customary to read that pasuk twice, first "בפניהם", and then "לפניהם".</p>	<p>וכמו כן את פרק ט פסוק ב נהגו לקרוא פעמיים, פעם ראשונה "בפניהם", ופעם שנייה "לפניהם".</p>
<p>In פרק ט פסוק טו it is customary to shake the scroll a bit when we read the words "האגרת הזאת".</p>	<p>בפרק ט פסוק טו נהגו לנענע את המגילה מעט כאשר קוראים את המילים "האגרת הזאת".</p>
<p>It is customary to make noise when mentioning the name Haman, but we must be careful not to disturb the hearing of the Megillah. Likewise we must teach our children that the essence of the mitzvah is the hearing of the Megillah.</p>	<p>נהגו להכות ולהרעיש כאשר מזכירים את השם המן. אך יש להיזהר שזה לא חפריע לשמיעת המגילה. וכמו כן יש לחנך את הילדים שעיקר המצווה היא שמיעת המגילה.</p>